

Дамян Дамянов

Мъчен човек

Казваш ми: „Тежък и мъчен човек!“
Вярно. Такъв съм. Не искам да споря.
Но във живота – ни лесен, ни лек –
вече ми втръсна от лесните хора.
Тях ще ги срещнеш на път и под път –
не хора, а ангели същи небесни.
Пълен със тях е и пъка светът
от лесните хора.
Те, хората лесни,
ще дойдат край тебе, край мене, край нас
и без да ги викаш. И в лесното само.
В минутата лека и в лесния час,
когато от тях нужда никаква нямаш.
Празни и леки, със дух – пушек лек –
те ще изчезнат в минутата съща,
в която най-тежкият мъчен човек
с най-тежките крачки внезапно се връща.
С най-мъчната дума, с най-лютия лек
ще дойде той раната в теб да затвори.
Да, нека съм тъжен и мъчен човек!
Влудяват ме леките, лесните хора!

КРАЙ

© 2001 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8631>]